

Determining the Efficiency of decision-Making Units Using the Data Envelopment Analysis Technique in the Presence of Dual-Role Performance Factors

Esmail Keshavarz *

Assistant Professor, Department of Applied Mathematics, Faculty of Technology and Engineering, Sirjan Branch, Islamic Azad University, Sirjan, Iran

Abbas Shoul

Associate Professor, Faculty of Administrative Sciences and Economics Vali-e-Asr University of Rafsanjan, Rafsanjan, Iran

Ali Fallah Tafti

Master of Industrial Management, Faculty of Administrative Sciences and Economics, Vali-e-Asr University of Rafsanjan, Rafsanjan, Iran

Abstract

Data Envelopment Analysis (DEA) is an approach based on mathematical programming for the relative evaluation of decision-making units treated as similar yet distinct production systems. In this approach, the performance of each unit is characterized by describing the transformation of specific inputs into specific outputs. Traditional DEA models assume that the role of each performance factor is clearly defined. However, in some real-world problems, certain factors might be identified as dual-role factors depending on the evaluation nature or the decision-makers' perspective. These factors can play the role of both input and output, or even be considered neutral in assessing the units' performance. In the current paper, to determine the status of dual-role factors and calculate the efficiency of DMUs, two new linear programming models, based on the concept of deviation in the efficiency constraint and a common set of weights, are suggested. The main advantages of the proposed models are

* Corresponding Author: es.keshavarz@iau.ac.ir

How to Cite: Keshavarz, E., Shoul, A., Fallah Tafti, A. (2024). Determining the Efficiency of decision-Making Units Using the Data Envelopment Analysis Technique in the Presence of Dual-Role Performance Factors, *Industrial Management Studies*, 22(73), 143-184.

significantly reducing the computations and iterations required to solve the model, and involving all DMUs to determine the role of factors. To assess the performance of the proposed models, a data set for the evaluation of eighteen suppliers in the presence of two inputs, three outputs, and two dual-role factors has been employed. The obtained results showed that, compared to other models, the proposed models are computationally more efficient, and the role determination and evaluation of the units, based on the obtained weights from these models, are better aligned with the expectations of decision-makers.

Introduction

Efficiency measurement has always been a focus of researchers in various fields due to its importance in the performance evaluation process of companies or organizations. Data Envelopment Analysis (DEA) is a mathematical programming-based approach to evaluate firms as distinct decision-making units (DMUs) with similar production (or service) processes.

The existence of a unique role for each performance factor is a basic assumption in standard DEA models. However, in some real-world situations, it becomes inevitable to consider certain performance factors, referred to as dual-role factors, which can simultaneously play input and/or output roles.

In DEA literature, there are two different approaches to dealing with dual-role factors. In the first approach, the status of dual-role factors is determined before the evaluation process of DMUs. In the second approach, the role of dual-role factors is determined simultaneously with the evaluation of DMUs. Regardless of the chosen approach, the important issue is to fairly allocate roles to dual-role factors based on appropriate decision-making principles and, if necessary, consider top managers' attitudes.

To date, significant research has been carried out following the first approach, and almost all of them have encountered the following four drawbacks:

(i) computational inefficiency when the number of DMUs is large, (ii) difficulty in determining the final role of each factor when a tie occurs in the maximum frequency criterion, (iii) neglecting the favorable status of certain DMUs when the maximum frequency criterion is used, and (iv) disregard for the managerial attitudes of

decision-makers in the process of determining the status of dual-role factors.

In the present study, we attempt to resolve the above-mentioned drawbacks by proposing two new models based on the common set of weights and deviation in the efficiency constraint concepts. In this regard, the assumption of the unique role for each factor, as the main assumption of DEA, is taken into consideration, and the status of dual-role factors is determined before the evaluation process, in such a way that each dual-role factor plays the identical role in the evaluation of all DMUs.

Literature Review

Data Envelopment Analysis (DEA)

DEA is a non-parametric method for measuring the relative efficiency of a set of DMUs that consume multiple inputs to produce multiple outputs. The relative efficiency of a DMU is defined as the maximum ratio of the weighted sum of outputs to the weighted sum of inputs, subject to the condition that the related ratio for each DMU is at most one and all weights are nonnegative.

DEA was initially introduced by Charnes et al. (1978), based on the concept of productive efficiency, which was previously defined and utilized by Farrell (1957).

Dual-role Performance Factors

Traditionally, performance factors in DEA are classified into input and output groups (Cooper et al., 2007). However, in some real-world problems, there are performance factors, referred to as dual-role factors, which can simultaneously play input and/or output roles (Cook et al., 2006).

Beasley (1990, 1995) was the first to introduce the concept of dual-role factors into DEA literature through a study on the efficiency of university departments, where research funding was considered a dual-role factor. Cook et al. (2006) identified a limitation in Beasley's (1990) proposed model for handling dual-role factors. They sought to address this limitation by considering dual-role factors as non-discretionary and formulated a new model for determining their status. Their model takes the weights of dual-role factors into account to identify whether a factor acts as an input, an output, or plays no role in the efficiency measure.

Dealing with Dual-role Performance Factors

There are two different viewpoints for assessing the performance of DMUs in the presence of dual-role factors (Chen, 2021). In the first viewpoint, determining the status of dual-role factors precedes the performance evaluation of DMUs (e.g., see Cook et al., 2006; Toloo & Barat, 2015). From the second viewpoint, determining the status of dual-role factors is done simultaneously with the evaluation of DMUs (see Farzipoor Sean, 2010; Mahdiloo et al., 2013; Izadikhah et al., 2022).

Some researchers assumed that each dual-role factor could be divided into two parts, with one part playing the input role and the remaining part playing the output role (e.g., Shabani et al., 2011; Noveiri et al., 2019). The main drawback of this approach is the violation of the causal relationship between inputs and outputs.

Methodology

In the present study, we assume a unique role for each dual-role factor, as the main assumption of DEA. For determining the status of dual-role factors, we formulate two new linear programming models based on the concept of deviation in the efficiency constraint and a common set of weights. The proposed models are formulated based on two different managerial attitudes of decision-makers. The first proposed model seeks to determine the status of dual-role factors by minimizing the maximum deviations in the efficiency constraints, while the second model minimizes the average of the deviations.

One of the key features of the proposed models is that they consider the favorability of all DMUs simultaneously. Additionally, there is no need to solve the model consecutively for all DMUs. Indeed, by solving the model once, the status of all dual-role factors is determined, which is computationally very efficient.

Once the unique role for each factor is determined, conventional DEA models or common set of weights models can be used to evaluate and rank all units.

Results

To demonstrate the applicability and effectiveness of the proposed models, a case study for the assessment of eighteen suppliers in the presence of two inputs, three outputs, and two dual-role factors was presented. The findings showed that, in comparison to other

approaches, the proposed models are computationally more efficient. Furthermore, the role determination and evaluation of DMUs using the obtained weights from these models are more aligned with the expectations of decision-makers.

Keywords: Data Envelopment Analysis, Dual-role factors, Efficiency, Decision-making Unit

تعیین کارایی واحدهای تصمیم گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها در حضور عامل‌های عملکردی دونقشی

اسماعیل کشاورز* استادیار گروه ریاضی کاربردی، دانشکده فنی و مهندسی، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران

عباس شول دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، ایران

علی فلاح تفتی کارشناسی ارشد رشته مدیریت صنعتی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، ایران

چکیده

تحلیل پوششی داده‌ها رویکردی مبتنی بر برنامه‌ریزی ریاضی، برای ارزیابی نسبی واحدهای تصمیم گیرنده‌ای است که مانند سیستم‌های تولیدی مشابه و متمایزی در نظر گرفته می‌شوند. در این رویکرد، عملکرد هر واحد در قالب عملیات تبدیل منابع (ورودی‌ها) به محصولات (خروجی‌ها)، توصیف می‌گردد. در مدل‌های سنتی تحلیل پوششی داده‌ها، فرض بر این است که نقش هر عامل عملکردی (به عنوان ورودی یا خروجی) مشخص است، اما در برخی از مسائل دنیای واقعی، ممکن است یک یا چند عامل، با توجه به ماهیت ارزیابی و یا نگرش تصمیم گیرندگان، به عنوان عوامل دونقشی معرفی شوند. این عوامل می‌توانند نقش ورودی، خروجی و یا حتی نقش بی‌اثر در ارزیابی عملکرد واحدها ایفا کنند. در مقاله‌ی حاضر دو مدل جدید برنامه‌ریزی خطی مبتنی بر مفاهیم انحراف در شرط کارایی و اوزان مشترک، برای تعیین وضعیت عوامل دونقشی و سپس محاسبه‌ی کارایی واحدهای تصمیم گیرنده ارائه می‌شود. مزایای اصلی مدل‌های پیشنهادی کاهش چشمگیر محاسبات و تعداد دفعات حل مدل و همچنین دخالت دادن همه‌ی واحدهای تصمیم گیرنده جهت تعیین نقش یک‌باره‌ی عامل‌ها جهت ارزیابی واحدهای تصمیم گیرنده است. به منظور بررسی عملکرد مدل‌های پیشنهادی، از داده‌های مربوط به ارزیابی هیجده تأمین کننده در حضور دو ورودی، سه خروجی و دو

تعیین کارایی واحدهای تصمیم گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل ...؛ کشاورز و همکاران | ۱۴۹

عامل دونقشی استفاده شده است. نتایج به دست آمده، نشان داد که در مقایسه با مدل های دیگر، مدل های پیشنهادی هم از نظر محاسباتی به صرفه تر بوده و هم تعیین نقش و ارزیابی واحدها به کمک وزن های به دست آمده از این مدل ها، انتظارات مورد نظر تصمیم گیرندگان را بهتر و منطقی تر بر آورده می کنند.

کلیدواژه ها: تحلیل پوششی داده ها، عوامل دونقشی، کارایی، واحد تصمیم گیرنده.

۱. مقدمه

اندازه‌گیری کارایی به دلیل اهمیت آن در ارزیابی عملکرد یک شرکت یا سازمان همواره مورد توجه محققان بوده است. در سال ۱۹۵۷ فارل^۱، به عنوان فردی پیشرو، با ایده گرفتن از مفهوم کارایی بهره‌ور^۲ در علوم مهندسی، الگوی جدیدی برای اندازه‌گیری کارایی یک واحد تولیدی، با چندین ورودی (منبع) و تنها یک خروجی (محصول)، پیشنهاد داد. او از نسبت میانگین وزنی ورودی‌ها به خروجی هر واحد تولیدی برای معرفی کارایی آن واحد استفاده نمود (Farrell, 1957). چارنز، کوپر و رودز^۳ با الهام از الگوی پیشنهادی فارل اولین مدل تحلیل پوششی داده‌ها^۴ را در سال ۱۹۷۸ ارائه نمودند که به نام مدل CCR معروف شد (Charnes et al., 1978). در این مدل، برای محاسبه‌ی کارایی نسبی واحدهای تصمیم‌گیرنده (DMU^۵)، نسبت مجموع موزون خروجی‌ها بر مجموع موزون ورودی‌ها، با اعمال محدودیت‌های خاصی بر مقادیر وزن‌ها، ماکزیمم می‌گردد. مدل‌های دیگر تحلیل پوششی داده‌ها به عنوان توسعه‌های مدل CCR به سرعت فرمول‌بندی شده و مورد استفاده قرار گرفتند (Cooper et al., 2007).

در تحلیل پوششی داده‌های مرسوم، فرض می‌شود که نقش هر یک از عوامل عملکردی، به عنوان عامل ورودی یا خروجی، مشخص است؛ اما در برخی مسائل واقعی، عوامل عملکردی خاصی وجود دارند که بسته به رویکرد و نگرش‌های تصمیم‌گیری و مدیریتی، می‌توانند از یک منظر نقش ورودی داشته و از منظری دیگر در نقش خروجی نمود پیدا کنند و یا حتی دخالتی در ارزیابی عملکرد واحدهای تحت بررسی نداشته باشند. این عوامل به عنوان عوامل عملکردی دونقشی^۶ شناخته می‌شوند (Cook et al., 2006). به عنوان نمونه بیزلی^۷ (۱۹۹۰) در فرایند ارزیابی عملکرد دانشکده‌های شیمی و فیزیک دانشگاه‌های مختلف، عامل بودجه‌ی پژوهشی را یک عامل دونقشی

-
1. Farrel
 2. Productive efficiency
 3. Charnes, A., Cooper, W.W., & Rhodes
 4. Data envelopment analysis (DEA)
 5. Decision making unit
 6. Dual-role factors
 7. Beasley

معرفی کرد. چراکه بودجه‌ی پژوهشی به‌عنوان یک منبع، در انجام فعالیت‌های پژوهشی مصرف‌شده و نقش ورودی دارد؛ اما از سوی دیگر این عامل، عملکرد تحقیقاتی دانشگاه را تقویت می‌کند؛ لذا می‌تواند به‌عنوان یک خروجی نیز در نظر گرفته شود.

در ارزیابی واحدهای تصمیم‌گیرنده، برای مواجهه با عوامل دونقشی دو رویکرد متفاوت وجود دارد. در رویکرد اول، ابتدا وضعیت عوامل دونقشی مشخص و سپس فرآیند ارزیابی واحدها انجام می‌شود. در رویکرد دوم، تعیین وضعیت عوامل دونقشی هم‌زمان و در حین فرآیند ارزیابی صورت می‌پذیرد (برای مطالعه بیشتر به Chen, 2021 مراجعه شود). فارغ از اینکه کدام رویکرد انتخاب شود؛ مسئله مهم آن است که تعیین وضعیت عوامل دونقشی منصفانه و بر پایه اصول حاکم بر تصمیم‌گیری انجام شود.

تاکنون پژوهش‌های مختلفی جهت نحوه‌ی برخورد با عوامل عملکردی دونقشی انجام شده است. پس از معرفی عوامل دونقشی در تحلیل پوششی داده‌ها توسط بیزلی (۱۹۹۰ و ۱۹۹۵) کوک^۱ و همکاران (۲۰۰۶) پس از نقد روش حل پیشنهادی بیزلی، مدلی پیشنهاد دادند که ابتدا وضعیت عامل دونقشی را به نفع واحد تحت بررسی تعیین کرده و سپس بر اساس فراوانی وضعیت‌های به‌دست‌آمده، نقش نهایی آن عامل را مشخص می‌نمود. رویکرد پیشنهادی کوک و همکاران (۲۰۰۶) توسط بسیاری از پژوهشگران دیگر دنبال شد که جزئیات آن‌ها در بخش پیشینه پژوهش آورده شده است.

رویکرد پیشنهادی کوک و همکاران (۲۰۰۶) و پژوهش‌های هم‌راستا با آن ایرادات و کاستی‌های دارد که مهم‌ترین آن‌ها را می‌توان چنین برشمرد: (الف) به‌صرفه نبودن از نظر محاسباتی، زمانی که تعداد واحدهای تحت ارزیابی زیاد باشد؛ چراکه در این رویکرد، مدل به ازای هر واحد یک‌بار حل می‌شود. (ب) به بن‌بست خوردن فرایند تعیین وضعیت عامل دونقشی از مسیر شمارش وضعیت‌ها. این مشکل زمانی رخ می‌دهد که فراوانی وضعیت‌ها برابر باشد. (ج) بخشی‌نگر بودن این رویکرد؛ چراکه در این رویکرد، وضعیت نهایی عامل دونقشی با استفاده از الگوی بیشترین فراوانی مشخص شده و عملاً وضعیت مطلوب تعدادی از DMUها نادیده گرفته می‌شود. (د) رویکرد مذکور نگرش‌های

مدیریتی تصمیم‌گیرندگان در مواجهه با تعیین وضعیت عوامل دونقشی را موردتوجه قرار نمی‌دهد. به‌عنوان مثال اگر در تعیین وضعیت عوامل دونقشی و ارزیابی یک واحد تصمیم‌گیرنده نگاه رقابتی به بقیه واحدها وجود داشته باشد یا هنگامی که نگاه هم‌افزایی واحدها در یک سازمان حاکم باشد، نمی‌توان از رویکرد مذکور استفاده نمود.

گروه دیگری از پژوهش‌ها توجهی به تعیین وضعیت عوامل دونقشی قبل از انجام فرایند ارزیابی ندارند. به این معنی که وضعیت عامل دونقشی هم‌زمان با ارزیابی هر واحد تحت بررسی تعیین می‌شود (به‌عنوان نمونه (Mahdiloo et al., Farzipoor Sean, 2010) (2012)، (Mahdiloo et al., 2013) و (Izadikhah et al., 1394) و (2022) را ببینید). مشکل اساسی این رویکرد آن است که یک عامل دونقشی ممکن است برای واحدهای مختلف نقش‌های متفاوتی ایفا کند. متفاوت بودن نقش یک عامل عملکردی در فرایند ارزیابی مجموعه‌ای از واحدها، با منطق ارزیابی نسبی واحدهای مشابه که باید با عوامل یکسانی مقایسه شوند، در تناقض است.

دسته خاصی از پژوهش‌ها مانند (Shabani et al., 2011) و (Noveiri et al., 2019) فرض کرده‌اند که در برآورد نمره‌ی کارایی هر واحد تصمیم‌گیرنده، بخشی از عامل دونقشی به‌عنوان ورودی و بخش دیگر به‌عنوان خروجی ایفای نقش کند. ایراد اساسی این رویکرد، نقض رابطه‌ی علیت بین ورودی و خروجی‌ها است. چراکه در تحلیل پوششی داده‌ها، ورودی‌ها منابعی هستند که جهت تولید خروجی‌ها مصرف می‌شوند، حال اگر درصدی از یک عامل دونقشی ورودی و درصد دیگر خروجی باشد، بدین معناست که آن عامل هم‌زمان مصرف می‌شود تا به تولید برسد که یک تناقض آشکار است.

با توجه به مطالب ذکرشده، در پژوهش حاضر تلاش می‌شود راه برون‌رفتی از ایرادات فوق پیشنهاد گردد. در این راستا فرض مشخص بودن نقش هر عامل عملکردی در فرایند ارزیابی نسبی واحدهای تصمیم‌گیرنده، به‌عنوان مفروضه‌ی اصلی تحلیل پوششی داده‌ها، موردتوجه قرار گرفته و وضعیت عوامل دونقشی قبل از انجام فرایند ارزیابی، به نحوی مشخص می‌شود که هر عامل دونقشی در ارزیابی همه‌ی واحدها، نقش یکسان ایفا

تعیین کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل ...؛ کشاورز و همکاران | ۱۵۳

کند. به بیان دقیق‌تر، وضعیت آن عاملِ دونقشی، برای همه‌ی واحدها، تنها یکی از سه حالت ورودی، خروجی یا تعادل باشد. منظور از وضعیت تعادل آن است که عامل دونقشی در ارزیابی واحدها اثرگذار نباشد. یکی از اهداف مهمی که در پژوهش حاضر دنبال شده است، تلاش برای مواجهه با عوامل دو نقشی به صورت روشن، واضح و منطبق بر اصول مدیریتی موردنظر تصمیم‌گیرندگان است.

بخش‌های بعدی مقاله حاضر به این ترتیب تنظیم شده‌اند که: در بخش دوم پیشینه پژوهش موردبررسی قرار می‌گیرد. در بخش سوم روش و مدل‌های پیشنهادی برای تعیین نقش و محاسبه کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده ارائه می‌شود. در بخش چهارم به منظور بررسی عملکرد روش پیشنهادی با استفاده از داده‌های یک مثال واقعی، نتایج به دست آمده از روش و مدل‌های پیشنهادی با نتایج مقالات دیگر مقایسه شده و تحلیل می‌گردد. در نهایت، بخش پنجم به جمع‌بندی، نتیجه‌گیری و ارائه‌ی پیشنهادها پرداخته است.

۲. پیشینه پژوهش

بیزلی (۱۹۹۰ و ۱۹۹۵) برای اولین بار عامل دو نقشی را در ارزیابی واحدهای تصمیم‌گیرنده مطرح نمود. وی مدل مرسوم ورودی-محور تحلیل پوششی داده‌ها را در حضور اعتبار آموزشی-پژوهشی، به عنوان یک عامل دونقشی، جهت ارزیابی دانشکده‌های مختلف توسعه داد (Beasley, 1990, 1995). کوک و همکاران (۲۰۰۶) رویکرد پیشنهادی بیزلی (۱۹۹۰ و ۱۹۹۵) را بررسی کرده و تلاش کردند ایرادات وارد بر الگوی پیشنهادی وی را رفع نمایند. در این راستا فرض غیراختیاری بودن را به عامل دونقشی تحمیل کرده و یک مدل اصلاح شده‌ی تحلیل پوششی داده‌ها پیشنهاد دادند که با حل آن مدل، وضعیت عامل دونقشی به نفع واحد تصمیم‌گیرنده تعیین می‌شود. مدل پیشنهادی آن‌ها به ازای هر واحد تصمیم‌گیرنده یک بار حل شده و وضعیت نهایی عامل دونقشی، براساس فراوانی وضعیت‌های به دست آمده، مشخص می‌گردد. در نهایت با توجه به نقش تعیین شده، ارزیابی واحدهای تصمیم‌گیرنده انجام می‌شود (Cook et al., 2006).

فرضی پور صائن (۲۰۱۰) مدل پیشنهادی کوک و همکاران (۲۰۰۶) را به مدلی توسعه دادند که در آن چند عامل دونقشی در ارزیابی واحدهای تصمیم‌گیرنده حضور داشته و محدودیت وزنی نیز بر وزن‌ها اعمال گردیده است. این مدل وضعیت عامل دونقشی را هم‌زمان با ارزیابی هر واحد و به نفع واحد تحت بررسی و با اعمال یک محدودیت وزن مجازی، تعیین می‌نماید. ایراد اصلی این روش آن است که ممکن است نقش یک عامل برای واحدهای مختلف یکسان نباشد. مدل پیشنهادی جهت انتخاب تأمین‌کنندگان در زنجیره تأمین بکار گرفته شد (Farzipoor Saen, 2010). پژوهش‌های دیگری نیز همسو با رویکرد اعمال محدودیت وزنی در حضور عوامل دو نقشی انجام شده است که می‌توان به (Noorizadeh et al., 2011)، (Izadikhah et al., 2017)، (Eydi & Rastgar, 2022) و (Ghazi & Lotfi, 2022) اشاره نمود. به‌منظور خلاصه‌نویسی و پرهیز از اطاله‌ی کلام، جزئیات مربوط به مقالات مذکور، در جدول ۱ به تفکیک ارائه شده است.

شبابی و همکاران (۲۰۱۱) یک مدل غیرخطی مبتنی بر رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها با تکنولوژی FDH در حضور عوامل دونقشی ارائه دادند. ویژگی اصلی رویکرد پیشنهادی معرفی مفهوم نقش جزئی (partial role) برای عوامل دونقشی است که در آن، عامل دونقشی اجازه دارد هم‌زمان نقش ورودی و خروجی بازی کند، یعنی بخشی از آن عامل به‌عنوان ورودی و بخش دیگر به‌عنوان خروجی در نظر گرفته شود (Shabani et al., 2011).

آزادی و فرضی پور صائن (۲۰۱۱) یک مدل تحلیل پوششی داده‌ها با رویکرد محدودیت‌های تصادفی در حضور عوامل دونقشی و داده‌های تصادفی ارائه نمودند. در مدل پیشنهادی آن‌ها، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی تعیین شده و کارایی تصادفی هر واحد متناظر با سطح خطای داده‌شده محاسبه می‌گردد. روش پیشنهادی برای ارزیابی واحدهای تدارکات شخص ثالث در زنجیره تأمین معکوس مورد استفاده قرار گرفت (Azadi & Farzipoor Sean, 2011). پژوهش‌های دیگری نیز تلاش کرده‌اند

مدل‌های متنوعی، با اصلاح مدل‌های پایه‌ای تحلیل پوششی داده‌ها، در حضور عوامل دونقشی و داده‌های نادقیق ارائه و حل نمایند؛ که از جمله می‌توان به (Sadeghi et al., 2012)، (Azadi & Saen, 2012)، (Azadi et al., 2014)، (Azadi et al., 2017)، (Toloo et al., 2018)، (Geng et al., 2019)، (Ebrahimi et al., 2021) و (Eydi & Rastgar, 2022) اشاره نمود. جزئیات مربوط به رویکردهای مختلف این پژوهش‌ها در جدول ۱ ارائه شده است.

چن (۲۰۱۴) در پژوهش خود، مجموعه‌ای امکان تولید مبتنی بر مفهوم تکنولوژی مشترک را به صورت اشتراک دو مجموعه‌ای امکان تولید معرفی و فرمول‌بندی نمود. وی توضیح می‌دهد که حضور یک عامل دونقشی موجب تعریف دو مجموعه‌ای امکان تولید می‌شود که این عامل در یکی نقش ورودی و در دیگری نقش خروجی دارد. بر این اساس مجموعه‌ای امکان تولید نهایی به صورت اشتراک آن دو مجموعه تعریف می‌شود. وی مدل‌های مضربی و پوششی مبتنی بر تکنولوژی تولید مشترک و بازده به مقیاس ثابت را در حضور عامل دونقشی فرمول‌بندی و حل نمود.

عزیزی و همکاران (۱۳۹۴) یک مدل تحلیل پوششی داده‌های اصلاح شده در حضور یک عامل دونقشی جهت انتخاب تأمین‌کنندگان ارائه نمودند. آن‌ها برای تعیین وضعیت عامل دونقشی دو رویکرد خوش‌بینانه و بدبینانه را در الگوی پیشنهادی لحاظ نموده و با جانمایی عامل دونقشی در گروه ورودی یا خروجی‌ها به محاسبه و مقایسه‌ی نمرات کارایی پرداختند، سپس الگوریتمی جهت تصمیم‌گیری برای تعیین نقش نهایی عامل دونقشی ارائه کردند.

قاسم و همکاران (۲۰۲۴) یک الگوی جدید مبتنی بر تحلیل پوششی داده‌های شبکه‌ای در حضور عوامل دونقشی، خروجی‌های مطلوب و نامطلوب و عوامل عملکردی میانی انعطاف‌پذیر، برای ارزیابی زنجیره‌های تأمین ارائه کردند. به ادعای نویسندگان، نتایج تحلیل‌ها نشان می‌دهد که رویکرد ارائه شده با در نظر گرفتن اهداف مطلوب برای ورودی

و خروجی‌ها، علاوه بر بهبود کارایی، می‌تواند فاصله بین واحدهای تصمیم‌گیرنده و اهداف مطلوب آن‌ها را نیز محاسبه و گزارش کند.

به‌منظور خلاصه‌نویسی و فراهم شدن امکان مقایسه‌ی پژوهش‌های صورت گرفته در بازه‌ی زمانی ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۴ میلادی، پیرامون مدل‌ها و روش‌های پیشنهادی مبتنی بر تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها در حضور عوامل دونقشی، مهم‌ترین موارد شناسایی شده توسط محققین در جدول ۱ ارائه گردیده است.

جدول ۱. مهم‌ترین پژوهش‌های انجام‌شده در مبحث تحلیل پوششی داده‌ها با حضور عوامل

دونقشی

سال و نویسنده	رویکرد پژوهش - [نمونه مورد مطالعه]	تمرکز پژوهش
Beasley, (1990, 1995)	معرفی بودجه (درآمد) پژوهشی به‌عنوان عامل دونقشی و ارائه‌ی مدل‌هایی جهت محاسبه کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده در حضور یک عامل دونقشی، بدون توجه به تعیین وضعیت یک عامل دونقشی قبل از انجام ارزیابی واحدها. [دانشکده‌های مختلف]	معرفی عامل دونقشی و پیشنهاد مدل اولیه‌ای مبتنی بر رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها با دخالت دادن یک عامل دونقشی
Cook et al., (2006)	رفع دو ایراد از مدل پیشنهادی بیزلی (۱۹۹۰)، ارائه‌ی یک مدل برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح مختلط مبتنی بر رویکرد تحلیل پوششی داده‌های مضربی ورودی محور جهت تعیین وضعیت عامل دونقشی با فرض غیراختیاری بودن عامل دونقشی. مدل پیشنهادی به نفع واحد تحت بررسی تعیین نقش می‌نماید، وضعیت نهایی هر عامل دونقشی مبتنی بر الگوی بیشترین فراوانی تعیین می‌شود. [دانشگاه - بانک]	تعیین وضعیت عامل دونقشی با رویکرد تحلیل پوششی داده‌های ورودی محور با فرض غیراختیاری بودن عامل دونقشی
Farzipoor Saen, (2010)	توسعه‌ی مدل پیشنهادی کوک و همکاران (۲۰۰۶) به مدلی که در آن چند عامل دونقشی در ارزیابی واحدهای تصمیم‌گیرنده حضور داشته و محدودیت وزنی نیز بر وزن‌ها اعمال گردید. مدل پیشنهادی به نفع واحد تحت بررسی تعیین نقش می‌نماید و ممکن است نقش یک عامل برای واحدهای مختلف یکسان نباشد. [انتخاب تأمین‌کنندگان]	تعیین وضعیت عوامل دونقشی همراه با اعمال محدودیت وزن مجازی بر وزن ورودی‌ها.

سال و نویسنده	رویکرد پژوهش - [نمونه مورد مطالعه]	تمرکز پژوهش
Shabani et al., (2011)	ارائه و حل یک مدل غیرخطی مبتنی بر رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها با تکنولوژی FDH در حضور عوامل دونقشی که در آن بخشی از یک عامل به عنوان ورودی و بخش دیگر به عنوان خروجی نقش ایفا می‌کند (مفهوم نقش جزئی (partial role) برای عوامل دونقشی). [انتخاب کانتینرهای یخچالی در مدیریت زنجیره‌ی سرد]	معرفی مفهوم نقش جزئی (partial role) برای عوامل دونقشی
Azadi & Farzipoor Sean, (2011)	ارائه‌ی یک مدل با رویکرد محدودیت‌های تصادفی در حضور عوامل دونقشی و داده‌های تصادفی. وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی تعیین شده و ممکن است نقش یک عامل برای واحدهای مختلف یکسان نباشد. [انتخاب تدارکات شخص ثالث در زنجیره‌ی تأمین معکوس]	اعمال داده‌ها و محدودیت‌های تصادفی در حضور عوامل دونقشی
Sadeghi et al., (2012)	ارائه‌ی یک مدل تحلیل پوششی داده‌های اصلاح شده در حضور عوامل دونقشی همراه با داده‌های کیفی که به کمک متغیرهای زبانی توصیف شده و پس از تبدیل به اعداد فازی در مدل استفاده شده‌اند. [انتخاب ربات‌های صنعتی]	توسعه‌ی مدل در حضور داده‌های فازی
Noorizadeh et al., (2012)	ارائه‌ی یک مدل تحلیل پوششی داده‌های غیر شعاعی در حضور عوامل دونقشی مبتنی بر متغیرهای کمکی که در آن فرض غیراختیاری بودن عوامل دونقشی حذف شده است. [داده‌های بیزلی ۱۹۹۰]	ارائه‌ی یک مدل غیرشعاعی و نادیده گرفتن فرض غیراختیاری بودن عوامل دونقشی
Azadi & Saen, (2012)	پیشنهاد یک مدل اصلاح شده‌ی تحلیل پوششی داده‌ها مبتنی بر مفهوم مرز بدترین عملکرد (Worst-practice frontier) در حضور عوامل دونقشی و داده‌های غیرقطعی. [انتخاب تأمین کنندگان]	در نظر گرفتن داده‌های غیرقطعی و مفهوم مرز بدترین عملکرد
Chaghooshi et al., (2012)	ارائه‌ی یک مدل تحلیل پوششی داده‌ها مبتنی بر مرز بدترین عملکرد در حضور عوامل دونقشی و استفاده از وزن‌های مشترک جهت رتبه‌بندی واحدهای تصمیم‌گیرنده. [انتخاب تأمین‌کننده‌ی سیستم تولید منعطف]	استفاده از مفهوم مرز بدترین عملکرد و وزن‌های مشترک جهت رتبه‌بندی واحدها
Lee & Farzipoor Sean, (2012)	ارائه‌ی الگویی مبتنی بر تکنیک کارایی متقاطع برای تعیین نقش عوامل دونقشی و محاسبه کارایی واحدها. [ارزیابی پایداری در محیط‌های صنعتی]	استفاده از تکنیک کارایی متقاطع

سال و نویسنده	رویکرد پژوهش - [نمونه مورد مطالعه]	تمرکز پژوهش
Mahdiloo et al., (2013)	توسعه‌ی مدل پیشنهادی کوک و همکاران (۲۰۰۶) به مدلی که در آن چند عامل دونقشی و خروجی‌های نامطلوب در ارزیابی واحدهای تصمیم گیرنده حضور داشته و به منظور بالا بردن قدرت تفکیک پذیری نتایج یک واحد تصمیم گیرنده‌ی مجازی به مدل تحمیل شده است. [رتبه‌بندی تأمین کنندگان]	دخالص دادن خروجی‌های نامطلوب در کنار عوامل دونقشی
Chen, (2014)	معرفی مفهوم تکنولوژی مشترک مبتنی بر اصول موضوعه‌ای که مجموعه‌ی امکان تولید را به صورت اشتراک دو مجموعه‌ی امکان تولید معرفی می‌کند. در یک مجموعه عامل دونقشی به عنوان ورودی و در مجموعه‌ی دیگر نقش خروجی دارد. در نهایت مدل‌های مضربی و پوششی مبتنی بر تکنولوژی تولید مشترک و بازده به مقیاس ثابت فرمول‌بندی شده است. [بخشی از داده‌های بیزلی ۱۹۹۰]	معرفی مفهوم تکنولوژی مشترک برای معرفی مجموعه‌ی امکان تولید در حضور یک عامل دونقشی
Azadi et al., (2014)	ارائه‌ی یک مدل اصلاح شده‌ی راسل در حضور خروجی‌های نامطلوب، عوامل دونقشی و داده‌های نادقیق. وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می‌آید. [انتخاب تأمین کنندگان مواد خام یک شرکت]	محاسبه‌ی کارایی مبتنی بر اندازه‌ی راسل در حضور عوامل دونقشی
Kumar et al., (2014)	پیشنهاد الگویی تحت عنوان تحلیل پوششی داده‌های سبز مبتنی بر مدل پیشنهادی (Farzipoor Saen, 2010) که در آن شاخص میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای به عنوان یک عامل دونقشی لحاظ شده و روشی برای مواجهه با داده‌های گم شده پیشنهاد شده است. وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می‌آید. [انتخاب تأمین کنندگان]	لحاظ کردن محدودیت وزنی و انتخاب میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای به عنوان یک عامل دونقشی
Toloo & Barat, (2015)	پیشنهاد دو مدل برنامه‌ریزی اعداد صحیح آمیخته (یک مدل انفرادی و یک مدل جمعی) مبتنی بر فرم پوششی تحلیل پوششی داده‌ها در حضور عوامل دونقشی و مقایسه با مدل‌های پیشنهادی قبلی. [انتخاب تأمین کنندگان]	توجه به تعیین وضعیت عامل دونقشی از دو منظر انفرادی (فقط واحد تحت بررسی) و جمعی (همه‌ی واحدها باهم)
Ding et al., (2015)	ارائه‌ی یک الگوی انتخاب تأمین کننده مبتنی بر مدل تحلیل پوششی داده‌ها و نظریه بازی در حضور عوامل دونقشی. [انتخاب تأمین کنندگان]	دخیل کردن یک مدل بازی دونفره‌ی صفر و یک جهت تعیین وضعیت عامل دونقشی
Afsharian et al., (2016)	معرفی یک مدل تحلیل پوششی داده‌های کلی با لحاظ کردن	لحاظ کردن هم‌زمان مفاهیم

سال و نویسنده	رویکرد پژوهش - [نمونه مورد مطالعه]	تمرکز پژوهش
	مفاهیم انتخاب عوامل عملکردی، عوامل دونقشی و عوامل نامطلوب، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می آید. [مقاله نظری بوده و مثال واقعی ندارد]	عوامل عملکردی انتخابی، عوامل دونقشی و عوامل نامطلوب
Azadi et al., (2017)	ارائه ی یک مدل تحلیل پوششی داده های فازی دو مرزی (با نگاه خوش بینانه و بدبینانه) جهت انتخاب تأمین کننده ی سبز در حضور خروجی های نامطلوب و عوامل دونقشی، تعیین وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی. [انتخاب تأمین کننده ی سبز در زنجیره تأمین]	در نظر گرفتن داده های فازی مثلثی و استفاده از دو مرز کارایی با نگاه های خوش بینانه و بدبینانه
Toloo et al., (2018)	پیشنهاد مدلهایی جهت تعیین وضعیت عوامل دونقشی و محاسبه کارایی بازه ای برای هر DMU با استفاده از رویکرد تصمیم گیری فازی مبتنی بر معیار حداکثر - حداقل فازی که کارایی هر DMU و درجه عضویت مرتبط را علاوه بر تعیین منحصر به فرد عوامل دو نقشی محاسبه می کند. [ارزیابی بانک ها]	در نظر گرفتن عدم قطعیت در داده ها به صورت اعداد فازی و معرفی بازه ی کارایی
Su & Sun, (2018)	توسعه ی یک مدل تحلیل پوششی داده های شبکه ای در حضور خروجی های نامطلوب و عوامل دونقشی. محاسبه ی کارایی خوش بینانه، کارایی بدبینانه و کارایی کلی جهت ارزیابی و رتبه بندی زنجیره های تأمین. [ارزیابی ده زنجیره ی تأمین نوشیدنی ها]	لحاظ کردن مفهوم عوامل دونقشی در تحلیل پوششی داده های شبکه ای و معرفی کارایی خوش بینانه و بدبینانه
Geng et al., (2019)	پیشنهادی یک مدل تحلیل پوششی داده های فازی با رویکرد مرز دو گانه در حضور خروجی های نامطلوب و عوامل دونقشی، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می آید. [ارزیابی ۱۹ سازمان در حوزه ی صرفه جویی انرژی و حفاظت محیط زیست]	محاسبه ی کارایی های مالی خوش بینانه، بدبینانه و کلی شرکت ها بر اساس مفهوم ضریب خوش بینانه
Ebrahimi, (2020)	ارائه ی یک مدل تحلیل پوششی داده های خطی اعداد صحیح آمیخته برای شناسایی بهترین واحد تصمیم گیرنده در حضور عوامل دونقشی، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می آید. [انتخاب بهترین تأمین کننده و بهترین بانک]	شناسایی بهترین واحد تصمیم گیرنده با حل یک باره ی مدل

سال و نویسنده	رویکرد پژوهش - [نمونه مورد مطالعه]	تمرکز پژوهش
Li et al., (2020)	ارائه‌ی یک مدل اصلاح‌شده‌ی تحلیل پوششی داده‌ها در حضور عوامل دونقشی و عوامل نامطلوب و تلفیق مدل پیشنهادی با الگوی تابع فاصله‌ی اندیس مالم کوئیست-لوئبرگر، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می‌آید. [تأمین کنندگان یک شرکت قطعات یدکی خودرو]	تعیین وضعیت منحصربه‌فرد عوامل دونقشی بر اساس جواب بهینه‌ی سراسری مدل و سپس دسته‌بندی تأمین کنندگان ناکارآمد در یک چرخه ارزیابی انفرادی
Chen, (2021)	بررسی و تحلیل دو رویکرد متفاوت به نحوه‌ی تعیین وضعیت عوامل دونقشی. یک رویکرد تعیین وضعیت عوامل دونقشی قبل از ارزیابی عملکرد واحدها و رویکرد دوم در نظر گرفتن مستقیم عامل دونقشی در فرایند ارزیابی عملکرد. [داده‌های بیزلی ۱۹۹۰]	معرفی ایرادات ناشی از تعیین وضعیت عوامل دونقشی در روش‌های مرسوم با توجه به وضعیت متغیرهای کمکی و پیشنهاد یک نمره‌ی کارایی پارتو-کپمن
Ebrahimi et al., (2021)	ارائه‌ی یک جفت مدل خطی دودویی آمیخته، مبتنی بر اسپیلون، در حضور عوامل دونقشی نادقیق که از یک مرز تولید ثابت و یکپارچه برای محاسبه‌ی کران‌های کارایی همه‌ی واحدها استفاده می‌کند. وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می‌آید. [ارزیابی عملکرد ۲۶ پیمانکار صنایع فضایی ایران]	لحاظ کردن داده‌های با مقیاس‌های بازه‌ای و ترتیبی و استفاده از یک مرز تولید ثابت و یکپارچه برای محاسبه‌ی کران‌های پایین و بالای کارایی همه‌ی واحدها
Ghiyasi & Cook, (2021)	ارائه‌ی یک مدل اصلاح‌شده‌ی برنامه‌ریزی خطی دودویی آمیخته‌ی تحلیل پوششی داده‌ها با تکنولوژی بازده به مقیاس متغیر در حضور عوامل دونقشی، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می‌آید. [داده‌های بیزلی ۱۹۹۰]	بی‌کرانی مدل توسعه داده شده‌ی قبلی و رفع این مشکل با ارائه‌ی مدل جدید
Ghazi & Lotfi, (2022)	ارائه‌ی دو روش وزن‌دهی مختلف برای معرفی مدل‌های تحلیل پوششی داده‌های با محدودیت وزنی در حضور عوامل دونقشی، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می‌آید. [۲۰ شعبه‌ی یک بانک]	لحاظ کردن محدودیت وزنی بر عوامل دونقشی در مدل پیشنهادی
Izadikhah et al., (2022)	ارائه‌ی یک مدل تحلیل پوششی داده‌های غیرشعاعی با محدودیت وزنی برای مواجهه با داده‌های منفی در حضور خروجی‌های نامطلوب، عوامل غیراختیاری و عوامل دونقشی جهت ارزیابی پایداری تأمین کنندگان.	لحاظ کردن داده‌های منفی در حضور خروجی‌های نامطلوب، عوامل غیراختیاری و عوامل دونقشی

سال و نویسنده	رویکرد پژوهش - [نمونه مورد مطالعه]	تمرکز پژوهش
	[ارزیابی و انتخاب تأمین کنندگان پایدار ساپکو]	
Eydi & Rastgar, (2022)	ارائه ی یک مدل تحلیل پوششی داده‌های فازی اصلاح شده در حضور عوامل دونقشی و استفاده از مدل‌های مبتنی بر آلفا-برش برای محاسبه ی کران‌های پایین و بالای کارایی واحدها، وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی به دست می‌آید. [ارزیابی ۳۰ واحد تدارکات شخص ثالث در لجستیک جمع‌آوری زباله‌های بیمارستانی]	لحاظ کردن داده‌های فازی در فرایند ارزیابی و استفاده از مفهوم آلفا-برش برای توسعه ی مدل‌ها
Ghasem et al., (2024)	ارائه ی یک الگوی جدید مبتنی بر تحلیل پوششی داده‌های شبکه‌ای در حضور عوامل دونقشی، خروجی‌های مطلوب و نامطلوب و عوامل عملکردی میانی انعطاف‌پذیر، برای ارزیابی زنجیره‌های تأمین [زنجیره‌های تأمین صنعت نوشیدنی]	ارائه ی یک مدل اصلاح‌شده ی تحلیل پوششی داده‌های شبکه‌ای ورودی-خروجی محور با داده‌های متنوع

۳. روش پیشنهادی

فرض کنید قصد داریم عملکرد n واحد تصمیم گیرنده را به صورت نسبی ارزیابی و مقایسه نماییم. عملکرد هر واحد مبتنی بر سه گروه از عامل‌ها، شامل m ورودی، s خروجی و ℓ عامل عملکردی دونقشی، ارزیابی می‌گردد. با در نظر داشتن رویکرد وزن‌دهی در تحلیل پوششی داده‌ها از نمادگذاری‌های زیر جهت فرمول‌بندی مدل‌های پیشنهادی استفاده می‌شود:

اندیس‌ها:

j : شمارنده واحدهای تحت ارزیابی ($j = 1, 2, \dots, n$),

i : شمارنده ورودی‌ها ($i = 1, 2, \dots, m$),

r : شمارنده خروجی‌ها ($r = 1, 2, \dots, s$),

k : شمارنده عوامل دونقشی ($k = 1, 2, \dots, \ell$).

پارامترها:

x_{ij} : مقدار ورودی i -ام برای واحد j -ام،

y_{rj} : مقدار خروجی r -ام برای واحد j -ام،

w_{kj} : مقدار k -امین عامل دونقشی برای واحد j -ام.

متغیرهای تصمیم:

u_r : وزن خروجی r -ام،

v_i : وزن ورودی i -ام.

γ_k : وزن عامل دونقشی k -ام زمانی که نقش ورودی داشته باشد.

β_k : وزن عامل دونقشی k -ام زمانی که نقش خروجی داشته باشد.

θ_o^* : کارایی محاسبه شده برای DMU_o در حالتی که نقش عوامل دوگانه به نفع این واحد تعیین شود.

برای محاسبه θ_o^* از مدل زیر که توسعه یافته‌ی مدل پیشنهادی کوک و همکاران (۲۰۰۶) با در نظر گرفتن چندین عامل دونقشی است؛ استفاده می‌شود.

$$\begin{aligned} \theta_o^* = \text{Max} \quad & \sum_{r=1}^s u_r y_{ro} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{ko} - \beta_k w_{ko}) \\ \text{s.t.} \quad & \sum_{i=1}^m v_i x_{io} = 1 \\ & \sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0 \quad \forall j \\ & \gamma_k, \beta_k, u_r, v_i \geq 0 \quad \forall r, \forall i, \forall k \end{aligned} \quad (1)$$

مدل (۱) یک مدل مضربی ورودی محور است که تابع هدف آن، از نوع حداکثرسازی است که عبارت اول این تابع هدف، همانند مدل‌های مرسوم تحلیل پوششی داده‌ها، مجموع موزون خروجی‌ها را نشان می‌دهد. عبارت دوم، مجموع موزون عوامل دونقشی را نشان می‌دهد. شایان ذکر است که طبق تحلیل منطقی که کوک و همکاران (۲۰۰۶) ارائه

کردند، عوامل دونقشی به‌عنوان عوامل غیراختیاری^۱ در نظر گرفته شده و به همین دلیل در محدودیت اول که به نام محدودیت نرمال‌ساز معروف است، لحاظ نشده‌اند. مجموعه‌ی محدودیت دوم باعث می‌شود که نمره کارایی نسبی هر واحد، مبتنی بر وزن‌های به‌دست آمده از حل مدل، حداکثر یک باشد. درواقع این محدودیت بازنویسی شده‌ی محدودیت زیر است که سمت چپ آن نشان‌دهنده‌ی کارایی نسبی DMU_j می‌باشد:

$$\forall j \frac{\sum_{r=1}^S u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj})}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}} \leq 1 \quad (2)$$

متغیرهای γ_k و β_k به‌عنوان وزن‌های عوامل دونقشی در نظر گرفته شده‌اند. همان‌طور که در تابع هدف و محدودیت دوم مدل (۱) مشاهده می‌شود، این دو متغیر هم خط‌اند، لذا با توجه به ویژگی‌های مسائل برنامه‌ریزی خطی در بهینگی، این دو متغیر نمی‌توانند هم‌زمان مقدار مثبت داشته باشند؛ یعنی اینکه یا تنها یکی از آن‌ها مقدار مثبت می‌گیرد و یا هر دو مقدار صفر خواهند داشت. اگر در بهینگی مقدار γ_k مثبت باشد بدین معناست که k -امین عامل دونقشی به‌عنوان توان خروجی در نظر گرفته شده است و در صورتی که β_k مثبت باشد k -امین عامل، نقش ورودی بازی خواهد کرد. اما صفر؛ دن هر دوی γ_k و β_k به معنای بی‌اثر بودن k -امین عامل دونقشی در ارزیابی واحد تحت بررسی می‌باشد.

با حل مدل (۱) به ازای هر DMU، وضعیت عامل‌های دونقشی به نفع واحد تحت بررسی مشخص می‌گردد. در این راستا ممکن است جواب بهینه‌ی مدل (۱) برای DMU تحت بررسی زمانی حاصل شود که یک عامل دونقشی در حالت خروجی باشد، این در حالی است که ممکن است برای DMU دیگر حالت ورودی آن عامل، بهینه باشد؛ حتی ممکن است بی‌اثر بودن آن عامل به نفع DMU تحت بررسی بهترین جواب را ارائه دهد. لازم به توضیح است که اگر یک عامل دونقشی در ارزیابی واحد تحت بررسی مدنظر قرار نگیرد، آن عامل را بی‌اثر نامیده و اصطلاحاً می‌گوییم در تعادل است.

پرواضح است زمانی ارزیابی نسبی واحدها منطقی خواهد بود که هر عامل دو نقشی در همه DMUها نقش یکسان داشته باشد؛ بنابراین متفاوت بودن وضعیت یک عامل

دونقشی (ورودی، خروجی و تعادل) در ارزیابی نسبی واحدهای متمایز، غیرمنطقی است. در ادامه با پیشنهاد مدل‌هایی نسبت به رفع این نقیصه اقدام می‌گردد.

همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد؛ شرط (۲) برای نمره‌ی کارایی نسبی DMU_j ، یک شرط کلیدی است؛ این شرط معادل محدودیت

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0$$

می‌باشد. با افزودن متغیر کمکی d_j به این محدودیت؛ رابطه‌ی

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} + d_j = 0$$

حاصل می‌گردد. این محدودیت در مدل‌های پیشنهادی تحقیق حاضر نقش مؤثری ایفا می‌کند. به‌منظور راحتی در بیان عبارتها، از این به بعد، متغیر کمکی d_j را متغیر انحراف در شرط کارایی می‌نامیم. بر این اساس، هر چه مقدار d_j کوچک‌تر باشد، نمره‌ی کارایی DMU_j به عدد یک به‌عنوان کارایی ایده‌آل، نزدیک‌تر می‌گردد. همچنین اگر جوابی وجود داشته باشد که به ازای آن d_j مقدار صفر بگیرد، آنگاه DMU_j کارا خواهد بود.

در مسیر تعیین وضعیت عوامل دونقشی، با رویکرد مبتنی بر مدل (۱)، ابتدا باید این مدل به ازای هر DMU یک بار حل و در هر بار حل، وضعیت عامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی تعیین گردد. سپس با توجه به فراوانی هر وضعیت برای عامل دونقشی (ورودی/خروجی/تعادل)، وضعیت نهایی آن عامل برای ارزیابی کل واحدها مشخص گردد. این رویکرد که توسط کوک و همکاران (۲۰۰۶) پایه‌ریزی شد، دارای چهار ایراد اساسی است: اول اینکه باید به تعداد DMU ها مدل را حل نمود که اگر تعداد واحدها زیاد باشد؛ این رویکرد از نظر محاسباتی به‌صرفه نخواهد بود. ایراد دوم آن است که امکان دارد فرایند تعیین وضعیت عامل دونقشی از مسیر شمارش وضعیت‌ها به بن‌بست بخورد. این حالت زمانی رخ می‌دهد که فراوانی وضعیت‌ها برابر باشد. به‌طور مثال ممکن است نتایج حاصل از حل مدل (۱) برای مجموعه‌ای از داده‌ها به گونه‌ای باشد که تعداد DMU هایی

که نقش ورودی را برای عامل دونقشی تعیین می‌کنند برابر با تعداد DMU هایی باشد که برای آن عامل، نقش خروجی در نظر می‌گیرند، در این صورت تصمیم‌گیرنده امکان تعیین نقش را نخواهد داشت. ایراد سوم نگاه بخشی‌نگر این رویکرد است. درواقع در رویکرد مذکور، تعیین وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی صورت می‌پذیرد، سپس هر وضعیت که دارای بیشترین فراوانی است نقش عامل را مشخص می‌کند. این رویکرد بخشی‌نگر بوده و عملاً وضعیت مطلوب تعدادی از DMU ها را نادیده می‌گیرد. ایراد چهارم و اساسی‌تری که می‌توان برای رویکرد مذکور برشمرد، عدم توجه آن به نگرش تصمیم‌گیرندگان است. به‌عنوان مثال اگر مدیریت عالی بخواهد تعیین وضعیت عوامل دونقشی باهدف همگنی بیشتر عملکرد واحدهای تحت مدیریتش انجام شود و یا اینکه ارتقا عملکرد ضعیف‌ترین واحد تحت مدیریت خود در این موضوع را لحاظ کند، رویکرد بیشترین فراوانی قابل استفاده نخواهد بود.

در ادامه برای رفع ایرادات ذکرشده، دو مدل مبتنی بر وزن‌های مشترک و متغیر انحراف در شرط کارایی ارائه می‌کنیم.

۱-۳ تعیین وضعیت عوامل دونقشی مبتنی بر کمینه‌سازی بیشینه‌ی انحرافات

در این بخش تلاش داریم مدلی ارائه گردد که به کمک آن وضعیت عوامل دونقشی به نحوی تعیین شود که اولاً همه‌ی واحدها به‌طور هم‌زمان در تعیین نقش حضور دارند و ثانیاً کارایی واحدها بعد از تعیین نقش، کمترین انحراف را از حالت ایده‌آل (نمره کارایی برابر با یک) داشته باشند. استفاده از وزن‌های مشترک و متغیرهای انحراف در شرط کارایی (d_j ها)، به ترتیب اهداف مذکور را محقق می‌کنند. بدین منظور اولین راهکاری که پیشنهاد می‌کنیم آن است که وزن‌های مشترک به نحوی تعیین شوند که بیشترین مقدار متغیرهای انحراف در شرط کارایی (یعنی $\{d_j\}_{j=1, \dots, n}$) کمینه گردد. برای نیل به این هدف فرض می‌کنیم $D = \max_{j=1, \dots, n} \{d_j\}$ نشان‌دهنده‌ی بیشترین مقدار انحراف در شرط کارایی و $\gamma_k, \beta_k, v_i, u_r$ نشان‌دهنده‌ی وزن‌های مشترک در ارزیابی واحدها باشند. مدل (۳) برای تعیین وضعیت عوامل دونقشی پیشنهاد می‌گردد.

$$\min D \quad (a)$$

$$s. t$$

$$\sum_{r=1}^s u_r \left(\sum_{j=1}^n y_{rj} \right) + \sum_{i=1}^m v_i \left(\sum_{j=1}^n x_{ij} \right) = n \quad (b)$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} + d_j = 0 \quad \forall j \quad (c)$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) \geq 0 \quad \forall j \quad (d)$$

$$d_j \leq D \quad \forall j \quad (e)$$

$$u_r, v_i \geq 0 \quad \forall r, \forall i \quad (f)$$

$$\gamma_k, \beta_k, d_j \geq 0 \quad \forall k, \forall j \quad (g)$$

تابع هدف (۳.a) به دنبال کمینه‌سازی بیشینه‌ی مقادیر انحراف در شرط کارایی DMU هاست. محدودیت (۳.b) به دلیل وجود وزن‌های مشترک، جایگزین محدودیت نرمال‌ساز مدل‌های رایج شده است. در دسته محدودیت (۳.c) متغیر d_j میزان انحراف در شرط کارایی مربوط به DMU_j را نشان می‌دهد. دسته محدودیت (۳.d) تضمین می‌کند که نمره‌ی کارایی DMU_j منفی نشود. دسته محدودیت (۳.e) نشان می‌دهد که مقدار انحراف در شرط کارایی هر DMU کمتر یا مساوی مقدار D باشد؛ چراکه داشتیم: $D = \max_{j=1, \dots, n} \{d_j\}$

در مدل (۳) مشابه مدل (۱) ضرایب متغیرهای γ_k و β_k هم خط‌اند؛ لذا در بهینگی یا فقط یکی از آن‌ها مقدار مثبت می‌گیرد یا هر دو صفر خواهند بود. بن؛ راین هر عاملِ دونقشی برای همه واحدهای تحت بررسی، نقش یگانه ایفا خواهد کرد. به بیان دیگر، یک عاملِ دونقشی یا برای همه واحدهای تحت بررسی نقش ورودی ایفا می‌کند و یا برای همه واحدها، نقش خروجی ایفا می‌کند و یا اینکه برای همه‌ی واحدها در تعادل است. پس از تعیین وضعیت عوامل دونقشی به کمک مدل پیشنهادی (۳)، تصمیم‌گیرنده می‌تواند از

تعیین کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل ...؛ کشاورز و همکاران | ۱۶۷

وزن‌های به‌دست‌آمده در جواب بهینه‌ی این مدل به‌عنوان وزن‌های مشترک جهت محاسبه‌ی نمره‌ی کارایی و رتبه‌بندی واحدها استفاده نماید. با این وجود در صورت نیاز تصمیم‌گیرنده می‌تواند پس از تعیین وضعیت عوامل دونقشی به کمک مدل (۳)، از مدل‌های پایه‌ای تحلیل پوششی داده‌ها برای ارزیابی واحدها استفاده نماید.

۲-۳ تعیین وضعیت عوامل دونقشی مبتنی بر کمینه‌سازی انحراف از میانگین انحرافات

پیشنهاد جدید دیگری که در این بخش ارائه می‌دهیم، مبتنی بر مفهوم انحراف از میانگین انحرافات پایه‌ریزی می‌شود.

اگر متغیر d_j به‌عنوان میزان انحراف در شرط کارایی مربوط به DMU_j و $\bar{d}$ میانگین d_j ها تعریف شوند، یعنی $\bar{d} = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n d_j$ ، در این صورت تابع هدف، کمینه‌سازی انحراف از میانگین انحرافات ($\bar{d}$) در نظر گرفته‌شده و مدل (۴) را جهت تعیین وضعیت عوامل دونقشی پیشنهاد می‌کنیم.

$$\min \sum_{j=1}^n |d_j - \bar{d}| \quad (a)$$

$$s. t \quad \sum_{r=1}^s u_r \left(\sum_{j=1}^n y_{rj} \right) + \sum_{i=1}^m v_i \left(\sum_{j=1}^n x_{ij} \right) = n \quad (b)$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} + d_j = 0 \quad \forall j \quad (c) \quad (4)$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) \geq 0 \quad \forall j \quad (d)$$

$$\bar{d} = \left(\frac{1}{n} \right) \sum_{j=1}^n d_j \quad j = 1, \dots, n \quad \forall j \quad (e)$$

$$u_r, v_i \geq 0 \quad \forall r, \forall i \quad (f)$$

$$\gamma_k, \beta_k, d_j \geq 0 \quad \forall k, \forall j \quad (g)$$

به منظور خطی سازی تابع هدف مدل (۴)، می توان عبارت $|d_j - \bar{d}|$ را به صورت تفاضل دو متغیر نامنفی مثل ε_j^- و ε_j^+ جایگزین کرد، و دست محدودیت های $d_j - \bar{d} = \varepsilon_j^+ - \varepsilon_j^-$ ، $(j = 1, \dots, n)$ را به لیست محدودیت ها اضافه کرد. بدین ترتیب مدل (۴) به صورت مدل (۵) بازنویسی می گردد.

$$\text{Min} \sum_{j=1}^n (\varepsilon_j^+ + \varepsilon_j^-) \quad (a)$$

$$\text{s. t} \quad \sum_{r=1}^s u_r \left(\sum_{j=1}^n y_{rj} \right) + \sum_{i=1}^m v_i \left(\sum_{j=1}^n x_{ij} \right) = n \quad (b)$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} + d_j = 0 \quad \forall j \quad (c) \quad (5)$$

$$\sum_{r=1}^s u_r y_{rj} + \sum_{k=1}^K (\gamma_k w_{kj} - \beta_k w_{kj}) \geq 0 \quad \forall j \quad (d)$$

$$d_j - \left(\frac{1}{n} \right) \sum_{j=1}^n d_j = \varepsilon_j^+ - \varepsilon_j^- \quad \forall j \quad (e)$$

$$u_r, v_i \geq 0 \quad \forall r, \forall i \quad (f)$$

$$\gamma_k, \beta_k, d_j, \varepsilon_j^+, \varepsilon_j^- \geq 0 \quad \forall k, \forall j \quad (g)$$

با حل مدل (۵) بر اساس مقادیر بهینه γ_k و β_k می توان وضعیت عامل دونقشی k -ام را تعیین نمود. شباهت اصلی مدل های پیشنهادی (۳) و (۵) آن است که هر دوی آنها میزان انحراف در شرط کارایی را برای هر واحد تحت بررسی لحاظ نموده و برخلاف روش های مبتنی بر ماکزیمم فراوانی که نقش هر عامل را به نفع واحد تحت بررسی تعیین می کردند (مانند کوک و همکاران، ۲۰۰۶ و عزیزی و همکاران، ۱۳۹۴)، وضعیت عوامل دونقشی را با دخالت دادن همه ی DMU ها و ملاک قرارداد وزن های مشترک تعیین می کنند. همچنین از ویژگی های بارز مدل های (۳) و (۵) این است که وضعیت عوامل دونقشی با یک بار حل مدل مشخص می شود، در حالی که مدل های مبتنی بر فراوانی وضعیت، باید به ازای هر واحد تحت بررسی، یک بار حل شوند.

تمایز مدل (۵) با مدل (۳) در این است که مدل (۵) به منظور تعیین وضعیت عوامل دونقشی، کمینه‌سازیِ مجموع انحرافات از متوسط انحرافات را به عنوان هدف در نظر می‌گیرد؛ اما مدل (۳) باهدف کمینه‌سازیِ ماکزیمم انحرافات، سعی در تعیین وضعیت عوامل دونقشی دارد.

در مورد منطقِ ارائه‌ی مدل‌های (۳) و (۵) لازم است به این نکته اشاره شود که استفاده از مدل (۳) در مواقعی پیشنهاد می‌شود که مدیریت عالی قصد داشته باشد از اُفتِ بیش‌ازحد عملکرد ضعیف‌ترین عضو مجموعه ممانعت نماید. منطق این رویکرد مبتنی بر این اصل ثابت‌شده‌ی مدیریت عملکرد است که توانِ یک مجموعه، معادل با توان ضعیف‌ترین عضو آن مجموعه است؛ اما به کارگیری مدل (۵) در مواقعی پیشنهاد می‌شود که تعیین وضعیت عوامل دونقشی باهدف ممانعت از پراکندگیِ بیش‌ازحد نمره‌ی عملکرد واحدهای یک مجموعه مدنظر باشد؛ به عبارت دیگر پراکندگیِ نمره‌ی کاراییِ مبتنی بر وزن‌های مشترکِ واحدها در حداقل باشد.

در ادامه به منظور تشریح و بررسی کاربرد مدل‌های پیشنهادی به ارائه‌ی یک مثال عددی پرداخته می‌شود.

۴. مثال عددی

داده‌هایی که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته، مربوط به ۱۸ تأمین‌کننده، برگرفته از پژوهش تلوری و بیکر (۲۰۰۲) است. عوامل عملکردی شامل دو ورودی، سه خروجی و دو عاملِ دونقشی است. جدول شماره ۲، جزئیات مربوط به مقادیر داده‌ها را نشان می‌دهد. هزینه‌ی کل حمل‌ونقل (TC) ۱ و تعداد محموله در ماه (NS) ۲ ورودی‌های هر تأمین‌کننده و تعداد محموله‌های به موقع تحویل شده (NOT) ۳، تعداد صورتحساب‌های دریافتی بدون خطا (NB) ۴ و امتیاز مکان تأمین‌کننده (LOC) ۵ خروجی‌های آن‌ها را نشان می‌دهد. امتیاز

-
1. Total cost of shipments
 2. Number of shipments per month
 3. Number of shipments to arrive on time
 4. Number of bills received from the supplier without errors
 5. Location rating

تعیین کارایی واحدهای تصمیم گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل ...؛ کشاورز و همکاران | ۱۷۱

مکان تأمین کننده به معیارهایی همچون هزینه های تولید، در دسترس بودن نیروی کار، وجود سیستم های حمل و نقل قوی و به مواردی از این دست در آن مکان وابسته است. عوامل دونقشی عبارت اند از کیفیت خدمات درک شده (EXP) ۱ و اعتبار کیفیت خدمات (CRE) ۲. کیفیت خدمات درک شده و اعتبار کیفیت خدمات از آن جهت به عنوان عوامل دونقشی لحاظ شده اند که از یک منظر نشان دهنده ی کیفیت بالای خدمات هستند؛ بنابراین می توانند نقش خروجی ایفا کنند، از طرف دیگر بالابردن کیفیت خدمات مستلزم هزینه کردهای بیشتر در فرایندها و آموزش های منابع انسانی است که از این منظر می توان آن ها را به عنوان ورودی در نظر گرفت (جهت مشاهده ی جزئیات بیشتر به عزیزی و همکاران، ۱۳۹۴ مراجعه گردد).

جدول ۲: داده های تحقیق برگرفته از (Talluri & Baker, 2002)

خروجی ها			عوامل دونقشی		ورودی ها		
LOC	NOT	NB	CRE	EXP	NS	TC	DMU
۸۷	۱۸۷	۹۰	۹۰	۲۴۰	۱۹۷	۲۵۳	۱
۸۷	۱۹۴	۱۳۰	۸۰	۲۱۰	۱۹۸	۲۶۸	۲
۹۹	۲۲۰	۲۰۰	۷۰	۲۷۰	۲۲۹	۲۵۹	۳
۶۹	۱۶۰	۱۰۰	۷۰	۲۰۰	۱۶۹	۱۸۰	۴
۸۶	۲۰۴	۱۷۳	۷۰	۱۶۰	۲۱۲	۲۵۷	۵
۸۸	۱۹۲	۱۷۰	۸۰	۲۳۰	۱۹۷	۲۴۸	۶
۷۶	۱۹۴	۶۰	۹۰	۲۰۰	۲۰۹	۲۷۲	۷
۹۶	۱۹۵	۱۴۵	۶۰	۱۷۰	۲۰۳	۳۳۰	۸
۹۹	۲۰۰	۱۵۰	۷۰	۱۸۰	۲۰۸	۳۲۷	۹
۶۱	۱۷۱	۹۰	۶۰	۱۷۰	۲۰۳	۳۳۰	۱۰
۸۲	۱۷۴	۱۰۰	۸۰	۲۰۰	۲۰۷	۳۲۱	۱۱
۷۹	۲۰۹	۲۰۰	۱۰۰	۲۱۰	۲۳۴	۳۲۹	۱۲
۷۵	۱۶۵	۱۶۳	۹۰	۳۰۰	۱۷۳	۲۸۱	۱۳
۹۴	۱۹۹	۱۷۰	۸۰	۲۵۰	۲۰۳	۳۰۹	۱۴
۹۰	۱۸۸	۱۸۵	۹۰	۲۵۰	۱۹۳	۲۹۱	۱۵
۷۵	۱۶۸	۸۵	۸۰	۲۴۰	۱۷۷	۳۳۴	۱۶

1. Service-quality experience
2. Service-quality credence.

خروجی‌ها			عوامل دونقشی		ورودی‌ها		
LOC	NOT	NB	CRE	EXP	NS	TC	DMU
۷۴	۱۷۷	۱۳۰	۷۰	۲۱۰	۱۸۵	۲۴۹	۱۷
۱۰۰	۱۶۷	۱۶۰	۸۰	۲۰۰	۱۷۶	۲۱۶	۱۸

به منظور تشریح عملکرد مدل‌های پیشنهادی تحقیق، ابتدا نتایج مربوط به حل مدل (۱) که مبتنی بر پژوهش کوک و همکاران (۲۰۰۶) فرموله شده است، ارائه می‌گردد. برای حل مدل‌های مختلف در این پژوهش از کدنویسی در نرم‌افزار بهینه‌سازی لینگو نسخه ۱۸ و برای محاسبه‌ی شاخص‌های آماری از نرم‌افزار اکسل نسخه ۲۰۱۹، در یک کامپیوتر شخصی با سیستم عامل ۶۴ بیتی، پردازنده‌ی Intel(R) Core(TM) i7-5500U CPU @ 2.40GHz و ۸ گیگابایت RAM استفاده شده است. همان‌طور که کوک و همکاران (۲۰۰۶) بیان کردند، مدل به ازای هر DMU یک‌بار حل می‌شود و وضعیت عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی مشخص می‌گردد. نتایج در جدول ۳ به تفصیل آورده شده است. همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، طبق رویکرد کوک و همکاران (۲۰۰۶)، وضعیت هر عامل دونقشی به ازای DMUهای مختلف، یکسان تعیین نشده است. به بیان دیگر، در جواب بهینه‌ی مدل (۱) عوامل دونقشی EXP و CRE برای برخی DMUها نقش ورودی و برای برخی دیگر نقش خروجی بازی می‌کنند. در برخی موارد نیز در تعادل بودن این عوامل دونقشی به نفع واحد تحت بررسی است. به عنوان، برای DMU_1 مقادیر وزن عامل دونقشی EXP به ترتیب $\gamma_{EXP}^* = 0/0005$ و β_{EXP}^* بدست آمده است، لذا این عامل برای DMU_1 نقش خروجی ایفا می‌کند. در حالی که وزن‌های این عامل در بهینگی برای DMU_2 مقادیر $\gamma_{EXP}^* = 0$ و $\beta_{EXP}^* = 0/0002$ را داشته و لذا این عامل دونقشی برای DMU_2 باید نقش ورودی ایفا کند. از طرفی در ارزیابی واحدی مثل DMU_8 مقادیر بهینه‌ی γ_{EXP}^* و β_{EXP}^* برابر با صفر بوده و لذا بهترین مقدار تابع هدف برای این DMU زمانی حاصل می‌شود که این عامل دونقشی در تعادل باشد، یعنی نادیده گرفتن این عامل برای واحد تحت بررسی، بهترین مقدار تابع هدف را در بر خواهد داشت.

ذکر این نکته بسیار حائز اهمیت است که اگر یک عامل دونقشی برای برخی DMU ها نقش ورودی، برای برخی دیگر نقش خروجی و برای برخی نیز حالت تعادل داشته باشد با منطق ارزیابی نسبی عملکرد واحدهای مشابه در تناقض است. چرا که مقایسه‌پذیری واحدهای مشابه، در رویکردهای ارزیابی نسبی، زمانی منطقی است که وضعیت هر عامل دونقشی برای همه‌ی DMU ها، یکسان تعیین شده باشد. پیشنهاد کوک و همکاران (۲۰۰۶) برای رفع این مشکل استفاده از تکنیک بیشترین فراوانی بود. طبق این تکنیک، براساس جدول ۳، از آنجا که عامل دو نقشی *EXP* برای ۷ واحد نقش ورودی، برای ۹ واحد نقش خروجی و برای ۲ واحد در وضعیت تعادل است، لذا این عامل در ارزیابی یکپارچه‌ی عملکرد واحدها باید به‌عنوان خروجی لحاظ گردد. همچنین براساس منطق تکنیک بیشترین فراوانی، عامل دونقشی *CRE* باید به‌عنوان خروجی در نظر گرفته شود.

پیش‌تر بیان شد که استفاده از رویکرد بیشترین فراوانی، مبتنی بر مدل (۱)، در تعیین وضعیت عوامل دونقشی دارای ایراداتی است از جمله: به‌صرفه نبودن از نظر محاسباتی، به بن‌بست خوردن فرایند شمارش وضعیت‌ها (زمانی که فراوانی نقش‌های تعیین‌شده برابر باشد)، بخشی‌نگر بودن این رویکرد و عدم توجه به نگرش تصمیم‌گیرندگان. در مدل‌های پیشنهادی این تحقیق سعی شده است که ایرادات مذکور برطرف شود.

جدول ۳: نتایج حاصل از حل مدل (۱) مبتنی بر رویکرد کوک و همکاران (۲۰۰۶)

مقدار بهینه‌ی تابع هدف	وضعیت عوامل دونقشی		وزن‌های عامل دو نقشی <i>CRE</i>		وزن‌های عامل دو نقشی <i>EXP</i>		DMU
	نقش <i>CRE</i>	نقش <i>EXP</i>	β_{CRE}^*	γ_{CRE}^*	β_{EXP}^*	γ_{EXP}^*	
۰/۹۸۶	خروجی	خروجی	۰	۰/۰۰۹۷	۰	۰/۰۰۰۵	۱
۱	خروجی	ورودی	۰	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰۲	۰	۲
۱	ورودی	خروجی	۰/۰۰۲۵	۰	۰	۰/۰۰۴۳	۳
۱	ورودی	خروجی	۰/۰۰۳۶	۰	۰	۰/۰۰۶۳	۴
۱	ورودی	ورودی	۰/۰۰۱۸	۰	۰/۰۰۱۳	۰	۵
۱	خروجی	خروجی	۰	۰/۰۰۲	۰	۰/۰۰۰۱	۶
۱	خروجی	ورودی	۰	۰/۱۰۹	۰/۰۰۱۷	۰	۷

مقدار بهینه‌ی تابع هدف	وضعیت عوامل دونقشی		وزن‌های عامل دو نقشی <i>CRE</i>		وزن‌های عامل دو نقشی <i>EXP</i>		DMU
	نقش <i>CRE</i>	نقش <i>EXP</i>	β_{CRE}^*	γ_{CRE}^*	β_{EXP}^*	γ_{EXP}^*	
۱	ورودی	تبادل	۰/۰۰۱۲	۰	۰	۰	۸
۱	خروجی	ورودی	۰	۰/۰۲۵	۰/۰۲۱۸	۰	۹
۰/۸۶۹۴	ورودی	ورودی	۰/۰۰۰۸	۰	۰/۰۰۰۱	۰	۱۰
۰/۸۸۰۶	خروجی	ورودی	۰	۰/۰۰۴۲	۰/۰۰۱۱	۰	۱۱
۱	خروجی	ورودی	۰	۰/۰۰۴۸	۰/۰۰۱۵	۰	۱۲
۱	خروجی	تبادل	۰	۰/۰۱۱۱	۰	۰	۱۳
۱	ورودی	خروجی	۰/۰۰۱۴	۰	۰	۰/۰۰۰۵	۱۴
۱	تبادل	خروجی	۰	۰	۰	۰/۰۰۰۵	۱۵
۰/۹۷۷۹	خروجی	خروجی	۰	۰/۰۰۰۳	۰	۰/۰۰۰۲	۱۶
۰/۹۸۰۷	ورودی	خروجی	۰/۰۰۰۵	۰	۰	۰/۰۰۰۱	۱۷
۱	ورودی	خروجی	۰/۰۰۱۱	۰	۰	۰/۰۰۳۲	۱۸

همان‌طور که پیش‌تر تأکید شد، مدل‌های پیشنهادی این تحقیق تنها یک‌بار حل می‌شوند که صرفه‌جویی در محاسبات را به دنبال دارد. با حل این مدل‌ها وضعیت عوامل دونقشی به‌طور مستقیم مشخص می‌گردد. در مدل‌های پیشنهادی (۳) و (۵) ضمن تلاش برای کمینه کردن انحراف در شرط کارایی برای واحدها، وضعیت عوامل دونقشی با دخالت دادن همه‌ی DMUها و ملاک قراردادن وزن‌های مشترک تعیین می‌شوند. جداول ۴ و ۵ به ترتیب، جزئیات مقادیر بهینه‌ی مدل‌های (۳) و (۵) را توصیف می‌کنند.

جدول ۴: نتایج حاصل از حل مدل پیشنهادی (۳)

DMU	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
d_j^*	۰/۱۷۰۲	۰/۰۵۴۶	۰/۰۴۴۳	۰/۰۵۴۹	۰/۱۰۸۳	۰/۰۴۰۴	۰/۱۲۳۴	۰/۰۵۸۹	۰/۰۶۰۰
DMU	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
d_j^*	۰/۱۷۰۲	۰/۱۲۳۲	۰/۱۷۰۲	۰	۰/۰۲۳۷	۰/۰۲۳۲	۰/۰۳۶۸	۰/۰۶۲۸	۰
متغیر	u_{NB}^*	u_{NOT}^*	u_{LOC}^*	v_{TC}^*	v_{NS}^*	γ_{EXP}^*	β_{EXP}^*	γ_{CRE}^*	β_{CRE}^*
مقدار بهینه	۰	۰/۰۰۱۳	۰/۰۰۲۳	۰	۰/۰۰۲۹	۰/۰۰۰۶	۰	۰	۰/۰۰۰۶

تعیین کارایی واحدهای تصمیم گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل ...؛ کشاورز و همکاران | ۱۷۵

با توجه به نتایج جدول (۴)، مقادیر بهینه‌ی وزن عوامل دونقشی EXP و CRE در جواب مدل (۳) به ترتیب $\gamma_{EXP}^* = 0$ ، $\beta_{EXP}^* = 0$ ، $\gamma_{CRE}^* = 0$ و $\beta_{CRE}^* = 0/0006$ است که براساس نتایج مدل برای عامل EXP نقش خروجی و برای عامل CRE نقش ورودی پیشنهاد می‌شود. از سوی دیگر، با توجه به نتایج جدول (۵)، در جواب بهینه‌ی مدل (۵)، مقادیر وزن عوامل دونقشی عبارتند از: $\gamma_{EXP}^* = 0$ ، $\beta_{EXP}^* = 0/0004$ ، $\gamma_{CRE}^* = 0/0020$ و $\beta_{CRE}^* = 0$ ، لذا طبق مدل (۵)، نقش ورودی برای عامل EXP و نقش خروجی برای عامل CRE پیشنهاد می‌گردد.

جدول ۵: نتایج حاصل از حل مدل پیشنهادی (۵)

DMU	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
d_j^*	۰/۱۸۱۷	۰/۰۷۱۳	۰/۱۳۳۷	۰/۰۷۱۹	۰/۰۹۶۶	۰/۰۷۱۴	۰/۱۰۲۷	۰/۱۰۲۷	۰/۰۸۶۰
DMU	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
d_j^*	۰/۲۱۱۶	۰/۱۳۹۸	۰/۱۴۱۱	۰/۰۸۵۳	۰/۰۸۷۵	۰/۰۵۹۴	۰/۱۰۲۷	۰/۱۰۲۷	۰
متغیر	u_{NB}^*	u_{NOT}^*	u_{LOC}^*	v_{TC}^*	v_{NS}^*	γ_{EXP}^*	β_{EXP}^*	γ_{CRE}^*	β_{CRE}^*
مقدار بهینه	۰	۰/۰۰۱۲	۰/۰۰۲۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۲۶	۰	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۲۰	۰

در جدول (۶) به منظور مقایسه‌ی عملکرد محاسباتی رویکردهای مبتنی بر مدل‌های (۱)، (۳) و (۵)، تعداد متغیرهای تصمیم، محدودیت‌ها و دفعات حل ارائه شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود با وجود اینکه تعداد متغیرها و محدودیت‌های مدل‌های پیشنهادی (۳) و (۵) نسبت به مدل (۱) بیشترند، اما حل یک‌باره‌ی مدل‌های پیشنهادی در مقایسه با n بار حل مدل (۱)، به صرفه‌تر است. چراکه از منظر پیچیدگی محاسباتی، n بار حل مدل (۱)، در حضور متغیرها و محدودیت‌های ذکرشده، بسیار زمان‌برتر از یک‌بار حل هر کدام از مدل‌های پیشنهادی است. به بیان دیگر اگر بخواهیم از روش‌های مرسوم، مدل (۱) را به نحوی بازنویسی کنیم که بجای n بار حل، یک‌بار حل گردد و همان نتایج را به دست دهد، باید در مدل بازنویسی شده به نسبت تعداد DMUها ابعاد مسأله بزرگ‌تر شود (به

به عنوان نمونه در مثال مورد بحث باید تعداد متغیرها و محدودیت‌ها، $n = ۱۸$ برابر شود که این صورت ابعاد مدل بازنویسی شده، بسیار بزرگ‌تر از مدل‌های پیشنهادی (۳) و (۵) خواهد بود.

دو ستون آخر جدول (۶) وضعیت تعیین شده‌ی عوامل دونقشی را نشان می‌دهند. با توجه به اینکه هر کدام از مدل‌های (۱)، (۳) و (۵) با منطق اختصاصی خود سعی در تعیین وضعیت عوامل دونقشی دارند، لذا وضعیت تعیین شده برای این عوامل، توسط این سه مدل با یکدیگر متفاوت است. به بیان دیگر مدل‌های پیشنهادی تحقیق حاضر، مبتنی بر رویکردهای مختلف مدیریتی ارائه شده‌اند؛ بنابراین مدیریت عالی سازمان با توجه به شرایط حاکم بر سازمان خود و هدفی که به دنبال تحقق آن است، می‌تواند یکی از دو مدل (۳) و (۵) را برای تعیین وضعیت عوامل دونقشی انتخاب نماید.

جدول ۶: مقایسه‌ی عملکرد محاسباتی مدل‌های (۱)، (۳) و (۵)

مدل	تعداد متغیرها	تعداد محدودیت‌ها	تعداد دفعات حل	نقش <i>EXP</i>	نقش <i>CRE</i>
مدل (۱)	$s + m + 2K = ۹$	$n + 1 = ۱۹$	$n = ۱۸$ بار	خروجی	خروجی
مدل (۳)	$s + m + 2K + n + 1 = ۲۸$	$3n + 1 = ۵۵$	یک بار	خروجی	ورودی
مدل (۵)	$s + m + 2K + 3n = ۶۱$	$3n + 1 = ۵۵$	یک بار	ورودی	خروجی

در جدول شماره (۷)، نمره ارزیابی عملکرد واحدها با استفاده از وزن‌های مشترک به دست آمده از مدل‌های پیشنهادی (۳) و (۵) به همراه مینیمم، ماکزیمم، میانگین، دامنه‌ی تغییرات و انحراف معیار نمرات، ارائه شده است. همان‌طور که قبلاً اشاره شد، فرمول‌بندی مدل (۳) برای مواقعی پیشنهاد می‌گردد که مدیریت عالی قصد داشته باشد از اُفت بیش از حد عملکرد ضعیف‌ترین عضو مجموعه ممانعت نماید. از طرف دیگر به کارگیری مدل (۵) در مواقعی مناسب است که تعیین وضعیت عوامل دونقشی باهدف ممانعت از پراکندگی بیش از حد نمره‌ی عملکرد واحدهای یک مجموعه مدنظر باشد. به عبارت بهتر مدل پیشنهادی (۵)، با این دیدگاه سعی در تعیین وضعیت عوامل دونقشی دارد که پراکندگی نمره عملکرد همه واحدهای تحت مدیریت، کمینه گردد؛ که اصطلاحاً می‌گوییم نمره عملکرد واحدها

تعیین کارایی واحدهای تصمیم گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل ...؛ کشاورز و همکاران | ۱۷۷

همکن شده است. مقایسه‌ی نتایج به‌دست آمده از دو رویکرد فوق، موارد مذکور را تأیید می‌کند. همان‌طور که دیده می‌شود، نمره‌ی عملکرد ضعیف‌ترین عضو مجموعه با استفاده از نتایج مدل پیشنهادی (۳) برابر با $0/7028$ است که این عدد در مقایسه با مقدار متناظرش در مدل (۵)، یعنی $0/6546$ ، بیشتر است. به بیان دیگر هنگام استفاده از مدل (۳)، ضعیف‌ترین عضو مجموعه نمره‌ای بالاتر از ضعیف‌ترین عضو مجموعه هنگام استفاده از مدل (۵) داشته است. از منظر دیگر، مطابق آنچه انتظار می‌رفت؛ انحراف معیار نمره عملکرد واحدها بر اساس مدل پیشنهادی (۵) برابر با $0/0397$ است که در مقایسه با انحراف معیار نمره عملکرد حاصل از مدل پیشنهادی (۳)، یعنی $0/0457$ ، کمتر است. این موضوع نشان می‌دهد در صورت استفاده از مدل (۵) نمره عملکرد واحدها، همکن تر به‌دست خواهد آمد.

نکته‌ی جالب توجه دیگری که می‌توان به آن اشاره کرد، وضعیت تغییر تعداد واحدهای کارا با تغییر ابعاد مسئله است. در این راستا، لازم است تأکید شود که تعداد متغیرهای تصمیم محدودیت‌ها (که نشان‌دهنده‌ی ابعاد مسئله هستند) در تمامی مدل‌های مبتنی بر تحلیل پوششی داده‌ها، تابعی از تعداد عوامل عملکردی و تعداد واحدهای تحت ارزیابی می‌باشد و اگر بین تعداد عوامل عملکردی و تعداد واحدهای تحت ارزیابی یک تناسب منطقی وجود نداشته باشد، اغلب واحدهای تحت بررسی صد درصد کارا ارزیابی شده و قدرت تفکیک‌کنندگی مدل‌ها کاهش می‌یابد (برای مطالعه‌ی بیشتر به Cooper et al., (2007), p. 116 مراجعه شود). یکی از روش‌هایی که برای مواجهه با این مشکل پیشنهاد می‌شود استفاده از اوزان مشترک در ارزیابی واحدهاست. از آنجا که مدل‌های پیشنهادی (۳) و (۵) از این الگوی وزن‌های مشترک بهره می‌برند، می‌توان گفت که اگر از اوزان مشترک به‌دست آمده از این مدل‌ها جهت محاسبه‌ی کارایی واحدهای تصمیم گیرنده استفاده شود، با تغییر ابعاد مسئله تعداد واحدهای کارا نیز به‌صورت معقولی تغییر می‌کند.

جدول ۷: نمره ارزیابی عملکرد واحدها مبتنی بر وزن‌های مشترک حاصل از مدل‌های (۳) و (۵)

DMU	نمره ارزیابی عملکرد مبتنی بر نتایج مدل (۳)	نمره ارزیابی عملکرد مبتنی بر نتایج مدل (۵)
۱	$0/7028$	$0/6856$
۲	$0/9051$	$0/8779$

DMU	نمره ارزیابی عملکرد مبتنی بر نتایج مدل (۳)	نمره ارزیابی عملکرد مبتنی بر نتایج مدل (۵)
۳	۰/۹۳۳۵	۰/۷۹۸۴
۴	۰/۸۸۸۳	۰/۸۵۲۲
۵	۰/۸۲۴۳	۰/۸۴۳۷
۶	۰/۹۲۹۴	۰/۸۷۶۲
۷	۰/۷۹۶۸	۰/۸۳۲۸
۸	۰/۹۰۰۳	۰/۸۳۲۴
۹	۰/۹۰۰۸	۰/۸۶۲۳
۱۰	۰/۷۱۱۶	۰/۶۵۴۶
۱۱	۰/۷۹۵۳	۰/۷۷۴۹
۱۲	۰/۷۴۹۸	۰/۷۹۶۵
۱۳	۱/۰۰۰۰	۰/۸۳۶۶
۱۴	۰/۹۵۹۹	۰/۸۵۶۰
۱۵	۰/۹۵۸۶	۰/۸۹۷۰
۱۶	۰/۹۲۸۶	۰/۸۱۱۸
۱۷	۰/۸۸۳۳	۰/۸۱۱۸
۱۸	۱/۰۰۰۰	۱/۰۰۰۰
مینیمم	۰/۷۰۲۸	۰/۶۵۴۶
ماکزیمم	۱/۰۰۰۰	۱/۰۰۰۰
میانگین	۰/۸۷۶۰	۰/۸۲۷۸
دامنه‌ی تغییرات	۰/۲۹۷۲	۰/۳۴۵۴
انحراف معیار	۰/۰۸۹۵	۰/۰۷۳۶

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

هدف این مقاله ارائه مدل‌هایی برای تعیین وضعیت عوامل دوفنکشی در فرایند ارزیابی کارایی واحدهای تصمیم‌گیرنده با تمرکز بر دو رویکرد جدید بود. پیش‌فرض اصلی هر دو رویکرد آن بود که واحدهای تحت بررسی، زیرمجموعه‌های یک سازمان کلان با مدیریت واحد هستند. در رویکرد اول از این اصل ثابت‌شده‌ی مدیریت عملکرد استفاده شده که توان یک مجموعه، معادل با توان ضعیف‌ترین عضو آن مجموعه است، بنابراین فرمول‌بندی مدل پیشنهادی مبتنی بر این رویکرد برای تعیین وضعیت عوامل دوفنکشی به نحوی انجام شد که از اُفت بیش‌ازحد عملکرد ضعیف‌ترین عضو مجموعه ممانعت شود.

در رویکرد دوم همگن‌سازیِ نمرات عملکرد واحدهای تحت بررسی مدنظر بوده است، در این راستا، تعیین وضعیت عواملِ دونقشی به نحوی صورت می‌پذیرد که از پراکندگیِ بیش‌ازحدِ نمرات عملکرد واحدها ممانعت شود. به‌منظور اعتبارسنجیِ مدل‌های پیشنهادی، داده‌های مربوط به ۱۸ تأمین‌کننده در حضور دو عامل ورودی، سه عامل خروجی و دو عامل دونقشی مورد استفاده قرار گرفت. پس از حل مدل‌های مذکور وضعیت هر یک از عوامل دونقشی توسط دو مدل پیشنهادی، متفاوت به دست آمد که تأییدی بر منطق حاکم بر فرمول‌بندی هر یک از مدل‌ها بود.

استفاده از رویکرد بیشترین فراوانی برای تعیین وضعیت عامل دونقشی، مبتنی بر مدل (۱)، دارای اشکالاتی بود از جمله: به‌صرفه نبودن از نظر محاسباتی، به‌بُست خوردنِ فرایند شمارش وضعیت‌ها (زمانی که فراوانیِ نقش‌های تعیین‌شده برابر باشد)، بخشی‌نگر بودن این رویکرد و عدم توجه به نگرش تصمیم‌گیرندگان. در مدل‌های پیشنهادی این تحقیق که مبتنی بر اصول پذیرفته‌شده مدیریت ارائه شدند؛ سعی شد که ایرادات مذکور برطرف شود و همه واحدهای تصمیم‌گیرنده در تعیین وضعیت عامل دونقشی دخالت داشته باشند. همچنین کاهش قابل‌ملاحظه حجم محاسبات برای تعیین وضعیت عامل دونقشی در مدل‌های پیشنهادی را نیز می‌توان از مزایای این پژوهش برشمرد. این پژوهش دارای سه محدودیت مختلف بود؛ اول اینکه تشخیص و انتخاب دقیق عامل عملکردی دونقشی با قطعیت امکان‌پذیر نیست، چراکه ممکن است انتخابی که از سوی یک تصمیم‌گیرنده انجام می‌شود توسط تصمیم‌گیرندگان دیگر مورد انتقاد قرار گیرد. دومین محدودیتی که در رویکرد پیشنهادی وجود دارد عدم امکان برآورده کردن هم‌زمانِ نگرش‌های رقابتی یا مشارکتی واحدهای تحت ارزیابی، در فرایند تعیین وضعیت عوامل دونقشی، است. به بیان دقیق‌تر باوجود اینکه هدف ما تعیین وضعیت عوامل دونقشی به نفع همه‌ی واحدهای تحت بررسی است اما در عمل ممکن است انتخاب نهایی به ضرر تعدادی از واحدها تمام شود. محدودیت سومی که باید به آن اشاره کرد، امکان وجود جواب‌های بهینه‌ی دیگری برای مدل‌های پیشنهادی است که در این صورت لازم است با یک رویکرد تعاملی با خبرگان

نسبت به تصمیم نهایی اقدام نمود. به عنوان پیشنهادهای پژوهشی برای آینده، می توان مواردی چون توسعه یا اصلاح مدل های پیشنهادی جهت مواجهه با داده های نادقیق، فرمول بندی مدل های غیرشعاعی و توسعه ی مدل ها به حالت تحلیل پوششی داده های شبکه ای اشاره نمود.

تعارض منافع

تعارض منافع ندارم.

ORCID

Esmail Keshavarz

<https://orcid.org/0000-0001-5603-3678>

Abbas Shoul

<https://orcid.org/0000-0002-3230-336X>

Ali Fallah Tafti

<https://orcid.org/0009-0002-9740-7490>

منابع

۱. عزیزی، حسین؛ جعفری شاعرلر، اکبر؛ فرضی پورصائن، رضا. (۱۳۹۴). رویکرد جدیدی برای در نظر گرفتن عامل دونقشی در مسئله‌ی انتخاب تأمین‌کننده: DEA با مرزهای کارا و ناکارا. مدیریت تولید و عملیات، ۶(۲)، ۱۴۴-۱۲۹.

References

2. Afsharian, M., Ahn, H., & Neumann, L. (2016). Generalized DEA: an approach for supporting input/output factor determination in DEA. *Benchmarking*, 23(7). <https://doi.org/10.1108/BIJ-07-2015-0074>.
3. Azadi, M., & Farzipoor Sean, R. (2011). A new chance-constrained data envelopment analysis for selecting third-party reverse logistics providers in the existence of dual-role factors. *Expert Systems with Applications*, 38(10), 12231-12236. <https://doi.org/10.1016/j.eswa.2011.04.001>.
4. Azadi, M., & Saen, R. F. (2012). Developing a worst practice DEA model for selecting suppliers in the presence of imprecise data and dual-role factor. *International Journal of Applied Decision Sciences*, 5(3). <https://doi.org/10.1504/IJADS.2012.047671>
5. Azadi, M., Shabani, A., & Farzipoor Saen, R. (2014). A new Russell model for selecting suppliers. *International Journal of Integrated Supply Management*, 9(1-2). <https://doi.org/10.1504/IJISM.2014.064354>
6. Azadi, M., Mirhedayatian, S. M., Saen, R. F., Hatamzad, M., & Momeni, E. (2017). Green supplier selection: A novel fuzzy double frontier data envelopment analysis model to deal with undesirable outputs and dual-role factors. *International Journal of Industrial and Systems Engineering*, 25(2). <https://doi.org/10.1504/IJISE.2017.081516>
7. Beasley, J. E. (1990). Comparing university departments. *Omega*, 18(2), 171-183, [https://doi.org/10.1016/0305-0483\(90\)90064-G](https://doi.org/10.1016/0305-0483(90)90064-G)
8. Beasley, J. E. (1995). Determining Teaching and Research Efficiencies. *Journal of the Operational Research Society*, 46(4), 441-452, <https://doi.org/10.2307/2584592>.
9. Charnes, A., Cooper, W.W., & Rhodes, E. (1978). Measuring the efficiency of decision-making units. *European Journal of Operational Research*, 2(6), 429-444, [https://doi.org/10.1016/03772217\(78\)90138-8](https://doi.org/10.1016/03772217(78)90138-8)
10. Chaghooshi, A. J., Jafarzadeh, A. H., & Mahdiloo, M. (2012). Selecting the best flexible manufacturing system supplier in the presence of dual-role factors: A decision model based on the Worst Practice Frontier DEA and Common Set of Weights. *World Applied Sciences Journal*, 17(7).

- 11.Chen, W. C. (2014). Revisiting dual-role factors in data envelopment analysis: Derivation and implications. *IIE Transactions* (Institute of Industrial Engineers), 46(7), 653–663
<https://doi.org/10.1080/0740817X.2012.721943>
- 12.Chen, W. C. (2021). On performance evaluation with a dual-role factor. *Annals of Operations Research*, 304(1–2).
<https://doi.org/10.1007/s10479-021-04102-3>
- 13.Cook, W. D., Green, R. H., & Zhu, J. (2006). Dual-role factors in data envelopment analysis. *IIE Transactions* (Institute of Industrial Engineers), 38(2), 105–115.
<https://doi.org/10.1080/07408170500245570>
- 14.Cooper, W. W., Seiford, L. M., & Tone, K. (2007). Data envelopment analysis: A comprehensive text with models, applications, references and DEA-solver software (2nd edi.). Springer US.
<https://doi.org/10.1007/978-0-387-45283-8>
- 15.Ding, J., Dong, W., Bi, G., & Liang, L. (2015). A decision model for supplier selection in the presence of dual-role factors. *Journal of the Operational Research Society*, 66(5), 737–746.
<https://doi.org/10.1057/jors.2014.53>
- 16.Ebrahimi, B. (2020). Efficiency measurement to identify the best efficient unit in the presence of dual-role factors. *International Journal of Applied Decision Sciences*, 13(1). <https://doi.org/10.1504/ijads.2020.10020424>
- 17.Ebrahimi, B., Tavana, M., Kleine, A., & Dellnitz, A. (2021). An epsilon-based data envelopment analysis approach for solving performance measurement problems with interval and ordinal dual-role factors. *OR Spectrum*, 43(4). <https://doi.org/10.1007/s00291-021-00649-6>
- 18.Eydi, A., & Rastgar, S. (2022). A DEA model with dual-role factors and fuzzy data for selecting third-party reverse logistics provider, case study: Hospital waste collection. *Ain Shams Engineering Journal*, 13(2), 101561. <https://doi.org/10.1016/J.ASEJ.2021.07.011>
- 19.Farell, M. J. (1957). The measurement of productive efficiency. *Journal of the royal statistical society, Series A (General)*, 120(3), 253–290,
<https://doi.org/10.2307/2343100>
- 20.Farzipoor Saen, R. (2010). Restricting weights in supplier selection decisions in the presence of dual-role factors. *Applied Mathematical Modelling*, 34(10), 2820–2830. <https://doi.org/10.1016/j.apm.2009.12.016>
- 21.Geng, C., Wang, Q., & E, H. (2019). Application of Fuzzy Bilateral Boundary DEA Model in Selection of Energy-Saving and Environmental Protection Enterprises. *Transactions of Nanjing*

- University of Aeronautics and Astronautics*, 36(2).
<https://doi.org/10.16356/j.1005-1120.2019.02.010>
22. Ghasem, N., Kashan, A. H., & Najafi, S. E. (2024). Evaluating Supply Chains Based on the Novel Network Data Envelopment Analysis Model. *Journal of Advanced Manufacturing Systems*, 23(1).
<https://doi.org/10.1142/S0219686724500069>
23. Ghazi, A., & Lotfi, F. H. (2022). Weight restrictions for the DEA model in the presence of dual-role factors: An application to the Iranian banking sector. *RAIRO - Operations Research*, 56(3).
<https://doi.org/10.1051/ro/2021162>
24. Ghiyasi, M., & Cook, W. D. (2021). Classifying dual role variables in DEA: The case of VRS. *Journal of the Operational Research Society*, 72(5), 1183–1190. <https://doi.org/10.1080/01605682.2020.1790309>
25. Izadikhah, M., Saen, R. F., & Ehsanifar, M. (2022). A Modified-Range Directional Measure for Assessing the Sustainability of Suppliers by DEA/UTASTAR. *Journal of Global Information Management*, 30(8).
<https://doi.org/10.4018/jgim.298679>
26. Kumar, A., Jain, V., & Kumar, S. (2014). A comprehensive environment friendly approach for supplier selection. *Omega (United Kingdom)*, 42(1), 109–123. <https://doi.org/10.1016/j.omega.2013.04.003>
27. Lee, K.-H., & Farzipoor Sean, R. (2012). Measuring corporate sustainability management: A data envelopment analysis approach. *International Journal of Production Economics*, 140(1), 219–226. <https://doi.org/10.1016/j.ijpe.2011.08.024>
28. Li, F., Deng, L., Li, L., Cheng, Z., & Yu, H. (2020). A two-stage model for monitoring the green supplier performance considering dual-role and undesirable factors. *Asia Pacific Journal of Marketing and Logistics*, 32(1). <https://doi.org/10.1108/APJML-02-2019-0110>
29. Mahdiloo, M., Noorizadeh, A., & Saen, R. F. (2013). A new model for suppliers ranking in the presence of both dual-role factors and undesirable outputs. *International Journal of Logistics Systems and Management*, 15(1). <https://doi.org/10.1504/IJLSM.2013.053240>
30. Noorizadeh, A., Mahdiloo, M., & Saen, R. F. (2012). A new approach for considering a dual-role factor in data envelopment analysis. *International Journal of Operational Research*, 14(2).
<https://doi.org/10.1504/IJOR.2012.046645>
31. Sadeghi, S. A. H., Ahmady, N., & Ahmady, E. (2012). Technology selection in the presence of fuzzy data and dual-role factors. *International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, 62(5–8), 801–811. <https://doi.org/10.1007/s00170-011-3818-0>
32. Shabani, A., Torabipour, S. M. R., & Farzipoor Saen, R. (2011). Container selection in the presence of partial dual-role factors.

International Journal of Physical Distribution and Logistics Management, 41(10). <https://doi.org/10.1108/09600031111185257>

33. Su, Y., & Sun, W. (2018). Sustainability evaluation of the supply chain with undesired outputs and dual-role factors based on double frontier network DEA. *Soft Computing*, 22(16). <https://doi.org/10.1007/s00500-018-3240-8>
34. Talluri, S., & Baker, R. C. (2002). Production, Manufacturing and Logistics A multi-phase mathematical programming approach for effective supply chain design. *European Journal of Operational Research*, 141(3), 544-558. [https://doi.org/10.1016/S0377-2217\(01\)00277-6](https://doi.org/10.1016/S0377-2217(01)00277-6)
35. Toloo, M., & Barat, M. (2015). On considering dual-role factor in supplier selection problem. *Mathematical Methods of Operations Research*, 82(1), 107–122. <https://doi.org/10.1007/s00186-015-0507-z>
36. Toloo, M., Keshavarz, E., & Hatami-Marbini, A. (2018). Dual-role factors for imprecise data envelopment analysis. *Omega*, 77, 15–31. <https://doi.org/10.1016/j.omega.2017.05.005>

References (In Persian)

1. Azizi, H., Jafari Shaerlar, A., & Farzipoor Saen, R. (2015). A new Approach for Considering a Dual-Role Factor in Supplier Selection Problem: DEA with efficient and inefficient frontiers. *Research in Production and Operations Management*, 6(2), 129-144.

استناد به این مقاله: کشاورز، اسماعیل، شول، عباس، فلاح تفتی، علی. (۱۴۰۳). تعیین کارایی واحدهای تصمیم گیرنده با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها در حضور عامل‌های عملکردی دونقشی، *مطالعات مدیریت صنعتی*، ۷۳(۱)، ۱۴۳-۱۸۴. DOI: 10.22054/jims.2024.80057.2920

Industrial Management Studies is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.